

ren kan jo bekræfte, at netop de baltiske lande har opretholdt deres frihandelsaftaler i forbindelse med senere forhandlinger i EU.

Derfor er det et ganske vigtigt projekt at arbejde videre på, at EU også åbner sig mod øst. Som vi ser det, er det helt modsat det, som Enhedslisten argumenterer for. Netop åbningen mod nord og senere østover er sådan set det, der gør, at man er nødt til at gå meget mere aktivt ind i diskussionen om, hvordan EU skal udvikle sig. Svaret kan selvfølgelig godt være det, som Enhedslisten vælger, nemlig at man skal melde sig ud af EU; men at grunden ligefrem skal være, at de nordiske lande får mulighed for at komme ind, forekommer mig lettere absurd.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det er korrekt, når hr. Keld Albrechtsen siger, at der for fremtiden skal 27 i stedet for 23 stemmer til at skabe et blokerende mindretal i Ministerrådet, og jeg vil da gerne erindre om, at det var noget, Danmark argumenterede for. Det var rent faktisk noget, vi kæmpede stærkt for.

Og hvorfor det? Jo, fordi vi var trætte af, at visse lande havde for let ved at blokere på f.eks. miljøområdet og arbejdsmarkedsområdet. Det er interessant at se, hvilke lande det var, der ville holde grænsen nede. Det var lande som Spanien og Storbritannien, der traditionelt netop blokerer på disse felter, så havde vi ladet det blive ved de 23 stemmer, var det ikke blevet en så progressiv politik, som der er chance for nu, hvor der kræves 27 stemmer til et blokerende mindretal.

Og så vil jeg slutte med at sige, at jeg simpelt hen ikke forstår Enhedslistens logik. Jeg vil ikke udelukke, at det kan være en brist hos mig selv; men som jeg hører det, er logikken, at når man selv vil ud af Den Europæiske Union, stemmer man imod, at andre kan komme ind.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er jeg ikke specialist i de særlige vedtægtsforhold, som gælder i brevdueforeninger, men jeg kan ikke se nogen nødvendighed i, at denne procentregningsmodel skulle gælde alle mulige andre steder end i de brevdueforeninger, hvor den åbenbart gælder.

Men nu kommer så den politiske begrundelse, nemlig at man faktisk ønskede at svække mindretallets indflydelse, og at det simpelt hen var den danske regerings holdning, at det skulle

være sådan. Dertil kan jeg bare sige til hr. Ove Fich, at det er jeg ikke enig i. Vi unionsmodstandere ønsker naturligvis at bevare et så stort blokerende mindretal som muligt, fordi vi går ind for princippet om vetoret. Men nu blev det altså opklaret, at der er den uenighed, og så er der jo for så vidt ikke behov for at sige mere om det.

En enkelt bemærkning til hr. Steen Gade – jeg ved godt, at han ikke længere er til stede, men i hvert fald må jeg sige, at de seneste rapporter, der er fremkommet, bl.a. fra The European Bank for Reconstruction and Development, viser, at EU er blevet overordentlig protektionistisk i forholdet til de østeuropæiske lande. Bl.a. Sverige og Finland har forsøgt at åbne sig over for Baltikum, men det bliver nu slået i stykker ved, at dette sølvtræppe skal fortsætte op gennem Østersøen.

Derfor forstår jeg ikke, at hr. Steen Gade kan mene, at der er noget godt i, at vi forlænger sølvtræppet op gennem Østersøen. Det ville dog være bedre, hvis de nordiske lande forbliver uden for EU, så der i hvert fald ikke kommer et sølvtræppe i vores område. Ved at stå uden for Unionen kunne vi her i Norden være med til at forhindre denne protektionisme, som ifølge rapporterne bliver værre og værre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg vælger at tage ordet igen, fordi jeg ikke synes, at den negligering, der finder sted, af mindretallets øgede muligheder for at blokere en beslutning, skal stå fuldstændig uimodsagt – altså den måde, hr. Ove Fich og hr. Steen Gade kommenterede det på.

Vi mener rent faktisk i Fremskridtspartiet, at der er tale om en suverænitetsafgivelse. Selv om man forsøger at give indtryk af, at den suverænitetsafgivelse, som finder sted ved, at man øger stemmeantallet for blokerende mindretal fra 23 til 27, kun er lille, er der altså tale om en suverænitetsafgivelse, og jeg synes ikke, man skal henvise til vedtægtseksempler fra brevdueforeninger og lign. Der er tale om suverænitetsafgivelse, og i stil med det, man lovede befolkningen, da vi stemte om Maastricht-Traktaten og den tilhørende Edinburgh-Aftale, burde man rent faktisk have taget en større debat om det holdbare i at gå videre ad den vej.

Selv om det kan forekomme som en mindre suverænitetsafgivelse, er der dog tale om en suverænitetsafgivelse, og det bliver sværere for Danmark at skabe et blokerende mindretal i Mi-